

1950

Opdatering og udvidelse af eksportkreditordningen

Restriktioner og begrænsninger i den internationale handel afvikles i begyndelsen af 50'erne, og handelen mellem lande bevæger sig mod frihandel. Der er behov for at reformere og opdatere eksportkreditordningen – blandt andet fordi regler og rammer for eksportkredit ændres i en række europæiske lande. Den danske ordning opdateres og tilpasses i 1950 og i 1954:

- › Kommerciel risikodækning kan ydes, uden at der udstedes veksler
- › Det bliver muligt at yde risikodækning af politiske risici – herunder at valuta ikke kan udføres af købers land
- › Kommerciel og politisk risikodækning kan ydes som revolverende garanti, så eksportøren kan få risikodækning af løbende samhandel med en udenlandsk køber i op til 6 måneder
- › Statens kautionsmuligheder udvides. Det bliver også muligt at kautionere både for lån til finansiering af eksporttilgodehavender og for lån til generel oparbejdning af eksportordrer (sandsynliggjort eksport)

I løbet af 50'erne vokser efterspørgslen på kaution for eksportkreditter. For at lette arbejdspresset bliver kautionerne i stigende grad revolverende og bundet op på flere ordrer. En af årsagerne til den stigende efterspørgsel er, at banker presser eksportører til at søge om kaution, hvis banken er betænkelig ved at yde mere kredit uden supplerende sikkerhed. Den voksende efterspørgsel medfører, at den samlede ramme i 1954 øges til 500 mio. kr., og i november 1959 bliver rammen yderligere forhøjet til 1 mia. kr.

Den 31. marts 1959 er de samlede forpligtelser inkl. tilsagn på 435,1 mio. kr. Udstedte endelige kommercielle og politiske garantier udgør 151 mio. kr., mens udstedte endelige kautioner udgør 122 mio. kr.

